

CHÚA NHẬT TUẦN IV MÙA CHAY NĂM B

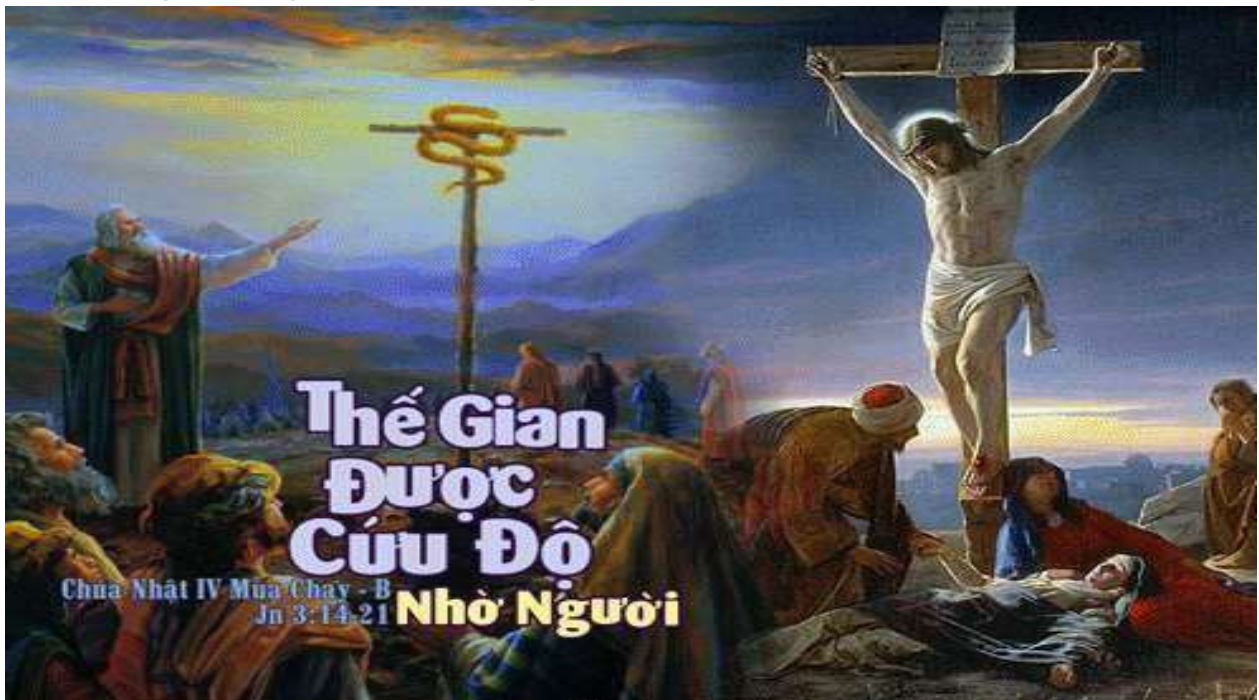
⇒ Trong những ngày ấy, tất cả những đầu mục tư tế và dân chúng đều bắt trung, bắt chước những sự ghê tởm của các dân ngoại. Họ làm dơ bản đền thờ Chúa đã được Chúa thánh hoá tại Giêrusalem.

Chúa là Thiên Chúa tổ phụ họ, đã luôn luôn đem ngày sai sứ giả đến với họ, vì Người thương xót dân Người và đền thờ của Người. Nhưng họ nhạo báng các sứ giả Chúa, coi thường lời Chúa, và nhạo báng các tiên tri, đến nỗi, sau hết, cơn thịnh nộ của Chúa đã đổ lên dân Người, và vô phương cứu chữa. **Quân thù đã đốt đền thờ Chúa, phá huỷ tường thành Giêrusalem, phóng hoả tất cả các lâu đài và thiêu huỷ mọi đồ vật quý giá. Nếu có ai thoát khỏi lưới gươm, thì bị dẫn về Babylon để làm nô lệ nhà vua và con cái vua,** cho đến thời vua nước Ba-tư thông trị; như thế ứng nghiệm lời Chúa dùng miệng tiên tri Giêrêmia mà phán, cho đến khi đất nước được mừng ngày Sabbat; vì trong tất cả những ngày xáo trộn, họ sẽ không giữ được ngày Sabbat trọn bảy mươi năm trường.

Năm thứ nhất triều đại Cyrô, vua xứ Ba-tư, để lời Chúa dùng miệng tiên tri Giêrêmia phán trước được thực hiện, thì Chúa thúc đẩy tâm hồn hoàng đế Cyrô, vua xứ Ba-tư, nhà vua ra lệnh truyền rao khắp đất nước, và ban chiếu chỉ rằng: “Đây hoàng đế Cyrô, vua xứ Ba-tư tuyên bố: Chúa là Thiên Chúa trời đất đã ban cho trăm mọi nước trên mặt đất, và chính Người đã ra lệnh cho trăm xây cất cho Người một đền thờ ở Giêrusalem trong xứ Giuđa. Ai trong các người thuộc về dân Chúa? Thiên Chúa sẽ ở với nó, và nó hãy tiến lên”. (2Sb 36:14-16. 19-23)

- ⇒ Anh em thân mến, **Thiên Chúa là Đấng giàu lòng từ bi, vì lòng yêu thương cao cả mà Người đã yêu thương chúng ta, đến nỗi khi tội lỗi làm cho chúng ta phải chết, thì Người làm cho chúng ta sống lại trong Đức Kitô,** nhờ ơn Ngài mà chúng ta được cứu rỗi; Người đã cho chúng ta được cùng chung sống lại và đồng ngự trị trên nước trời trong Đức Giêsu Kitô, để tỏ cho hậu thế được thấy sự phong phú dồi dào của ơn Chúa mà lòng nhân lành Chúa đã ban cho chúng ta trong Đức Giêsu Kitô? Vì chung, bởi ơn Chúa, anh em được cứu rỗi nhờ đức tin. Điều đó không phải do anh em, vì đó là ân huệ của Chúa; cũng không phải do việc làm, để không ai được tự phụ. Vì chúng ta là thụ tạo của Người, đã được tạo thành trong Đức Giêsu Kitô, để làm các việc lành mà Chúa đã dự liệu, hầu chúng ta đem ra thực hành. (Ep 2:4-10)
- ⇒ Khi ấy, Chúa Giêsu nói với Nicôđê mô rằng: **“Nhu Môsê đã treo con rắn lên ở sa mạc thế nào, thì Con Người cũng sẽ phải treo lên như vậy, để tất cả những ai tin ở Người, sẽ không bị huỷ diệt, nhưng được sống đời đời. Vì Thiên Chúa đã yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một mình, để tất cả những ai tin Con Ngài thì không phải hư mất, nhưng được sống đời đời, vì Thiên Chúa không sai Con của Ngài giáng trần để luận phạt thế gian, nhưng để thế gian nhờ Con Ngài mà được cứu độ.**

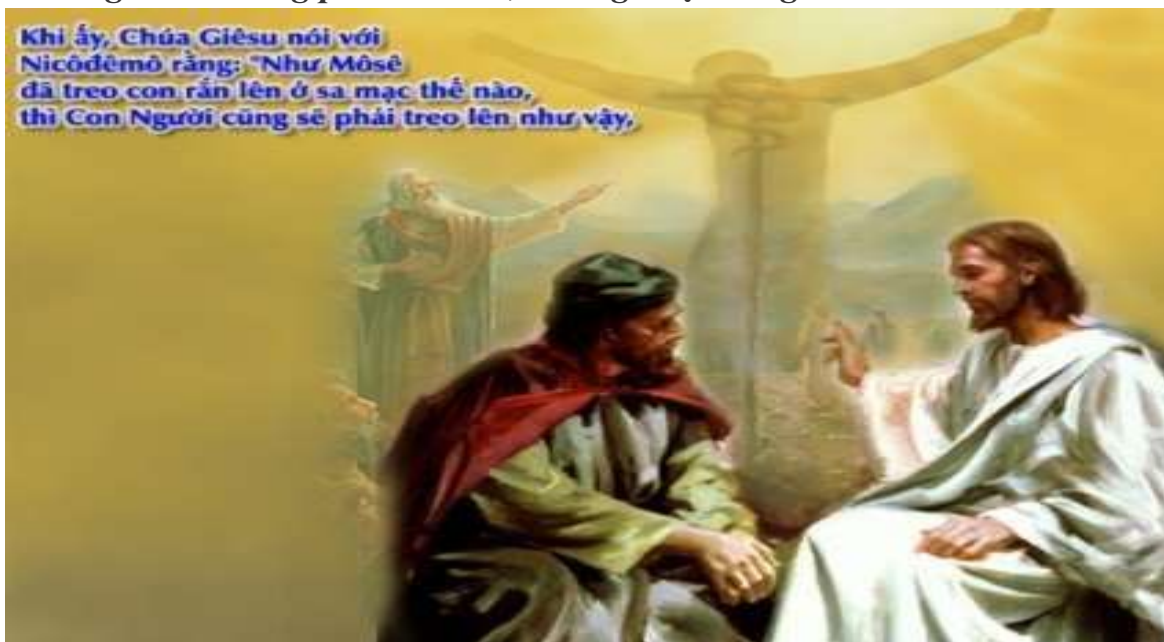

⇒ Ai tin Người Con ấy thì không bị luận phạt. Ai không tin thì đã bị luận phạt rồi, vì không tin vào danh Con Một Thiên Chúa; và đây án phạt là sự sáng đã đến thế gian, và người đời đã yêu sự tối tăm hơn sự sáng, vì hành động của họ xấu xa. Thật vậy, ai hành động xấu xa thì ghét sự sáng, và không đến cùng sự sáng, sợ những việc làm của mình bị khiển trách; nhưng ai hành động trong sự thật thì đến cùng sự sáng, để hành động của họ được sáng tỏ là họ đã làm trong Thiên Chúa”. (Ga 3:14-21)

+> “Trong những ngày ấy, tất cả những đầu mục tư tế và dân chúng đều bắt trung, bắt chước những sự ghê tởm của các dân ngoại. Họ làm dơ bản đền thờ Chúa đã được Chúa thánh hoá tại Giêrusalem. Chúa là Thiên Chúa tổ phụ họ, đã luôn luôn đem ngày sai sứ giả đến với họ, vì Người thương xót dân Người và đền thờ của Người. Nhưng họ nhạo báng các sứ giả Chúa, coi thường lời Chúa, và nhạo báng các tiên tri, đến nỗi, sau hết, cơn thịnh nộ của Chúa đã đổ lên dân Người, và vô phương cứu chữa... **Quân thù đã đốt đền thờ Chúa, phá huỷ tường thành Giêrusalem, phóng hoả tất cả các lâu đài và thiêu huỷ mọi đồ vật quý giá. Nếu có ai thoát khỏi lưới gươm, thì bị dẫn về Babylon để làm nô lệ nhà vua và con cái vua...**” – “... **Thiên Chúa là Đấng giàu lòng từ bi, vì lòng yêu thương cao cả mà Người đã yêu thương chúng ta, đến nỗi khi tội lỗi làm cho chúng ta phải**

chết, thì Người làm cho chúng ta sống lại trong Đức Kitô...” - “... Như Môsê đã treo con rắn lên ở sa mạc thế nào, thì Con Người cũng sẽ phải treo lên như vậy, để tất cả những ai tin ở Người, sẽ không bị huỷ diệt, nhưng được sống đời đời. Vì Thiên Chúa đã yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một mình, để tất cả những ai tin Con Ngài thì không phải hư mất, nhưng được sống đời đời...”

Chúng ta thử mừng tượng cảnh Nicôđimô “lén lút” đến gặp Đức Giêsu vào một buổi chiều tối = chỉ có ông ta và Đức Giêsu “đối thoại/trao đổi”.

+ Ta biết rằng Nicôđemô là một luật sĩ trong nhóm pharisêu, nghĩa là người có ăn học, thông hiểu lề luật, và có ông ta biết và HIỂU rõ Đức Giêsu là Ai, nên xưng hô “Ngài là... THẦY!” chứ không phải kiểu cách “... mà biết bố mà là ai không?”, v.v... của văn hóa (theo ngôn từ bọn xhcn sau 1975 tại miền Nam Việt Nam);

+ Hai (2) người cùng đẳng cấp” (ít ra hiểu theo ngôn ngữ phàm tục tử của thời BÂY GIỜ - 2024, tại VN hôm nay) chắc hẳn ngôn từ và xưng hô thật sự có văn hóa – không thể chê trách điều gì... = nhã nhặn, mền phục, lắng nghe/đối thoại với nhau...

Tôi bỗng nhớ đến một đoạn video clip một người bạn gửi qua fb messenger. Mở ra xem thì thấy cảnh hỗn loạn giữa hai (2) phe ngay trước cung thánh trong một nhà thờ.

- “Phe 1” = một ông linh mục trông vạm vỡ tay cầm micro tay chỉ chỗ, một nhóm “cận vệ” đứng xung quanh linh mục, thân hình vạm vỡ hơn cả vị linh mục, sẵn sàng “ứng chiến để bảo vệ linh mục”,

- “Phe 2” = một thiếu phụ mặc áo dài, thân hình nhỏ bé, đứng hướng mặt về phía linh mục nên không thấy khuôn mặt cũng không đoán được tuổi, v.v... làm như muốn tiến đến gần vị linh mục hơn nhưng bị người vệ sĩ to lớn vạm vỡ ngăn cản lại.
+ không biết trước đó vị linh mục nói điều gì, tôi chỉ nghe “... chị KHÔNG thắng nỗi TÔI đâu!” và hình như người phụ nữ yếu ớt có nói gì gì đó, không thể nghe được – cũng dễ hiểu thôi: “Phe 1” thì có vũ khí micro, dù nói nhỏ thì tiếng cũng vang dội khắp cùng trong/ngoài nhà thờ; “Phe 2” thì tay không, dáng người yếu ớt, làm sao mà... THẮNG được!

* Sau, tôi mới biết đó là một sự “đấu võ mồm” giữa một linh mục và một nhóm gì gì là “nhóm trừ quỷ Bảo Lộc”. Thực sự tôi hơi bị sốc khi vừa nghe/xem đoạn video ngắn và liền nghĩ đến cuộc đối thoại kỳ diệu giữa hai “đối thủ” = Đức Ki-tô với một người trong nhóm Pharisêu từng bị Đức Ki-tô mắng toi bời... = dù Nicôdimô có là PINO (Pharisêu In Name Only – cũng như RINO hay DENO hay CINO, v.v...) thì cách cư xử của Đức Ki-tô cũng phải làm cho chúng ta nể phục và thừa nhận: “...Ngài quả thật là CON THIÊN CHÚA, là THẦY và là ĐÁNG KI-TÔ...” - Mong sao mọi thành phần của cả hai “PHE” trong xã hội loài người học đòi/bắt chước Đức Ki-tô và ông Nicôdimô được tâm tình chân chính như vậy... -

* Sau khi đọc thêm một vài tài liệu về nhóm trừ quỷ gì đó ở Bảo Lộc, và trong ý tưởng “**biết thì thừa thớt, không biết thì dựa cột mà nghe**”, kẻ hèn phàm phu tục tử này không dám lên tiếng gì ngoài sự suy nghĩ rằng hai sự việc (đối thoại của Đức Ki-tô với ông Nicôdimô và cuộc chiến “võ mồm” giữa vị linh mục với nhóm trừ quỷ quái gì đó) hoàn toàn khác nhau, xét theo khung cảnh cũng như nội dung:

1. Đối thoại của Đức Ki-tô với “đối thủ” Nicôdimô = khung cảnh thật khiêm tốn nhưng chứa chan tình người, tình Tạo Hóa đối với tạo vật cũng như tạo vật đối với tạo vật (Đức Giêsu Ki-tô là một NGƯỜI như mọi con người tạo vật – ngoại trừ tội lỗi -) ; nội dung cuộc đối thoại : MỐI TƯƠNG QUAN GIỮA THIÊN CHÚA (Đấng Tạo Hóa) với loài người (tạo vật) = “... *Thiên Chúa đã yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một mình, để tất cả những ai tin Con Ngài thì không phải hư mất, nhưng được sống đời đời...*”

2. Cuộc chiến “võ mồm” giữa loài người với loài người = khung cảnh “khác thường”: nơi tôn nghiêm thánh thiêng, ngay trước cung thánh để tôn thờ Đấng Tối Cao, trong nhà thờ - “nhà Ta là nhà cầu nguyện” -; nội dung và nguyên nhân “cuộc chiến”, có thể tóm gọn trong câu **ăn cây nào rào cây nấy...**

=== AI THẮNG AI?

Để trả lời câu hỏi này, tôi dùng lời kinh của thánh Phanxicô Assisi, KINH HÒA BÌNH mà tôi nghĩ rằng “hình như” thánh Phanxicô được linh hứng bởi cuộc đối thoại vô tiền khoáng hậu giữa Đấng Tạo Hóa (Đức Giêsu Ki-tô) với loài người (mà ông Nicôdimô được phúc làm ... sứ giả!)

+++ *Lạy Chúa, xin hãy dùng con như khí cụ bình an của Chúa*

- *Để con đem yêu thương vào nơi oán thù,*
- *Dem thứ tha vào nơi lãng nhục*
- *Dem an hoà vào nơi tranh chấp,*
- *Dem chân lý vào chốn lối lầm,*
- *Để con đem tin kính vào nơi nghi nan, chiếu trông cậy vào nơi thất vọng,*
- *Để con rọi ánh sáng vào nơi tối tăm, đem niềm vui đến chốn u sầu.*

++ *Lạy Chúa xin hãy dạy con:*

- *Tìm an ủi người hơn được người ủi an,*
- *Tìm hiểu biết người hơn được người hiểu biết*
- *Tìm yêu mến người hơn được người mến yêu.*

...

+ Quả thật, sau cuộc đối thoại này, khi Đức Giêsu “nằm xuống”, ông Nicôdimô đích thân đem “... **chùng một trăm cân mộc dục trộn với trầm hương. Các ông lãnh thi hài Đức Giêsu, lấy băng vải tẩm thuốc thơm mà quấn, theo tục lệ chôn cất của người do thái**” (Ga 19:39-40).

+ **Đức Ki-tô hôm qua** (trên 2,000 năm nay), hôm nay và mãi mãi như vậy trong muôn ngàn đời sau vẫn là ĐƯỜNG, là SỰ THẬT, và là SỰ SỐNG; hôm qua trong thân phận xác thịt hoàn toàn giống như ông Nicôdimô, giống như anh, chị, em, tôi, và **Đức Ki-tô hôm nay** thì hiện diện trong TẤM BÁNH THÁNH của Phép Thánh Thể (“này là Mình Thầy... Anh Em hãy làm việc này để nhớ đến Thầy...”), và hiện diện trong lòng mỗi anh chị em chúng mình (“Thầy ở cùng anh chị em mọi ngày cho đến tận thế...” == câu ngắn gọn Anh Chị Em trong gia đình họ LA thường nhắc nhở và cầu chúc cho nhau: “CHÚA GIÊSU NGỰ TRỊ LÒNG TA! – LUÔN LUÔN!” xem ra ... có giá lắm hén! ==

+ Ông Nicôdimô trên 2000 năm trước bây giờ đã là người... thiên cổ, nhưng tâm tình và **tinh thần tâm Sư Học Đạo**, quyết chí tìm về CỘI NGUỒN của Chân-Thiện-Mỹ vẫn còn vang dội cho đến muôn ngàn đời. Kết quả của thiện chí tìm sự thật, sự sống đời đời với tâm tình khiêm nhu, lắng nghe đã được THẦY CHÍ THÁNH KI-TÔ tán thưởng và ban phúc lộc. Liệu Anh, Chị, Em, tôi... chúng ta có mong ước – dù phải “lén lút” – tìm gặp Thầy Chí Thánh Ki-tô để cùng trao đổi/đôi thoại với Người như ông Nicôdimô đã làm không?

== Ba (3) tuần trước chúng ta đã thấy Đấng Tạo Hóa ký kết và luôn trung thành với giao ước cùng thọ tạo của Người = TÌNH YÊU của Đấng Tạo Hóa đối với loài người bền vững muôn đời, mặc dù loài người nay thì “Lạy Cha”, mai thì “bắt chước những sự ghê tởm của các dân ngoại”. Giao ước cuối cùng là “Nhu Môsê đã treo con rắn lên ở sa mạc thế nào, thì Con Người cũng sẽ phải treo lên như vậy, để tất cả những ai tin ở Người, sẽ không bị huỷ diệt, nhưng được sống đời đời.” **Giao ước này cho đến hôm nay vẫn còn biểu hiện thật tỏ tường qua Bí Tích Thánh Thể mỗi giây/phút trên toàn thế địa cầu...**

++ Vấn đề cốt lõi ở đây là “tất cả những ai TIN ở Người... được sống đời đời”.
Tôi mượn sự đánh cuộc của Blaise Pascal (trong bộ sưu tập Les Pensées de Blaise Pascal) để suy tư về NIỀM TIN này:

Bạn không tin vào Thiên Chúa và cũng chẳng có đời sau? Phần tôi, TÔI TIN.
Nào chúng ta đánh cuộc.

+ Hai chúng ta cùng sống ở trần gian này. Có thể Bạn được hưởng tất cả mọi sự mà bất kỳ ai cũng mong muốn: giàu sang, danh dự, uy quyền, vợ đẹp con ngoan, v.v.

Lẽ tất nhiên tôi cũng có thể như Bạn – không chừng còn nhiều hơn cả Bạn nữa!
Nhưng thôi, cứ cho là tôi thua kém Bạn đi!

+ Bạn sống đến hay hơn 100 tuổi? Tôi cũng có thể như vậy hay sống lâu hơn Bạn nữa kia! Tựu trung cả hai chúng ta đều sẽ phải chết, phải không? Và chẳng ai đem theo được điều gì xuống mộ phần phải không?

== Sau khi chết:

1. Nếu quả thật không có đời sau, thì cùng lắm cả hai chúng ta HUỀ, phải không?
2. **Nhưng nếu quả thật có Thiên Chúa và đời sau**, thì Bạn KHÔNG được hưởng gì ráo, mà tôi thì được mọi điều tôi ĐÃ TIN. *Tôi thắng lớn phải không?*

Lạy Thiên Chúa Cha là Đấng tạo dựng nên con,
Lạy Đức Giêsu Ki-tô là Đường, là Sự Thật, là Sự Sống, là Đấng cứu độ con,
Lạy Thánh Thần Thiên Chúa là Đấng ban sức mạnh, khôn ngoan để trợ giúp hướng dẫn con trên đường dẫn về Nước Trời,
xin chúc lành cho con, anh chị em của con, và giúp chúng con “được thắng lớn”.
Amen.